

Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SODIŠČA (prvi senat)

z dne 22. junija 2023 *

„Pritožba – Javni uslužbenci – Zaposleni Evropske centralne banke (ECB) – Pogoji za zaposlitev – Disciplinski postopek – Pristojni organ – Prenos pooblastil – Pravna varnost – Zastaranje disciplinskega ukrepa – Domneva nedolžnosti – Kazenski postopek – Izkrivljanje – Neobstoj“

V zadevi C-513/21 P,

zaradi pritožbe na podlagi člena 56 Statuta Sodišča Evropske unije, vložene 19. avgusta 2021,

DI, ki ga zastopa L. Levi, avocate,

pritožnik,

druga stranka v postopku je

Evropska centralna banka (ECB), ki jo zastopajo F. von Lindeiner, F. Malfrère in M. Van Hoecke, agenti, skupaj z B. Wägenbauerjem, Rechtsanwalt,

tožena stranka v postopku na prvi stopnji,

SODIŠČE (prvi senat),

v sestavi A. Arabadjiev, predsednik senata, P. G. Xuereb, T. von Danwitz (poročevalec), A. Kumin, sodniki, in I. Ziemele, sodnica,

generalni pravobranilec: M. Szpunar,

sodni tajnik: A. Calot Escobar,

na podlagi pisnega postopka,

po predstavitvi sklepnih predlogov generalnega pravobranilca na obravnavi 12. januarja 2023

izreka naslednjo

* Jezik postopka: angleščina.

Sodbo

- 1 DI s pritožbo predlaga razveljavitev sodbe Splošnega sodišča Evropske unije z dne 9. junija 2021, DI/ECB (T-514/19, v nadaljevanju: izpodbijana sodba, EU:T:2021:332), s katero je to zavrnilo njegovo tožbo na podlagi člena 270 PDEU in člena 50a Statuta Sodišča Evropske unije, s katero je predlagal, prvič, razglasitev ničnosti sklepa Evropske centralne banke (ECB) z dne 7. maja 2019 o odpovedi njegove pogodbe o zaposlitvi brez odpovednega roka iz disciplinskih razlogov (v nadaljevanju: sporni sklep o odpovedi pogodbe o zaposlitvi) in sklepa ECB z dne 25. junija 2019 o zavrnitvi ponovnega odprtja postopka (v nadaljevanju, skupaj s spornim sklepom o odpovedi pogodbe o zaposlitvi: sporna sklepa), drugič, odreditev njegove vrnitve na delovno mesto s 11. majem 2019 in, tretjič, povrnitev nepremoženjske škode, ki naj bi mu domnevno nastala zaradi teh sklepov in zaradi trajanja disciplinskega postopka.

Pravni okvir

Statut ESCB

- 2 Člen 12.3 Protokola (št. 4) o Statutu Evropskega sistema centralnih bank in Evropske centralne banke (UL 2016, C 202, str. 230), priloženega k Pogodbi EU in Pogodbi DEU (v nadaljevanju: Statut ESCB), določa:

„Svet ECB sprejme poslovnik, ki določa notranjo organizacijo ECB in njene organe odločanja.“

- 3 Člen 36.1 tega statuta določa:

„Svet ECB na predlog Izvršilnega odbora določi pogoje za zaposlitev v ECB.“

Poslovník

- 4 Svet ECB je na podlagi člena 12.3 Statuta ESCB sprejel Poslovník Evropske centralne banke, ki je bil spremenjen 22. aprila 1999 (UL 1999, L 125, str. 34, v nadaljevanju: Poslovník). Člen 21 tega poslovníka, naslovljen „Pogoji za zaposlitev“, določa:

„21.1 Delovna razmerja med ECB in zaposlenimi v ECB so določena s Pogoji za zaposlitev in Pravili za zaposlene.

21.2 Svet ECB na predlog Izvršilnega odbora sprejme Pogoje za zaposlitev. Opravi se posvetovanje z Razširjenim svetom v skladu s postopkom iz tega Poslovníka.

21.3 Pogoji za zaposlitev se izvajajo s Pravili za zaposlene, ki jih sprejme in spremeni Izvršilni odbor.

21.4 Pred sprejetjem novih pogojev za zaposlitev ali novih pravil za zaposlene se opravi posvetovanje s predstavniki zaposlenih. Njihovo mnenje se predloži Svetu ECB ali Izvršilnemu odboru.“

Pogoji za zaposlitev

5 Na podlagi člena 36.1 Statuta ESCB je Svet ECB sprejel Sklep z dne 9. junija 1998 o sprejetju pogojev za zaposlitev osebja Evropske centralne banke, ki je bil spremenjen 31. marca 1999 (UL 1999, L 125, str. 32, v nadaljevanju: Pogoji za zaposlitev).

6 Člen 9(a) Pogojev za zaposlitev določa:

„Zaposlitveni odnosi med ECB in njenimi uslužbenci se določijo s pogodbami o zaposlitvi, sklenjenimi v skladu s temi Pogoji za zaposlitev. Izvršilni odbor sprejme Pravila za zaposlene, s katerimi natančneje določi podrobna pravila Pogojev za zaposlitev.“

7 Člen 44 Pogojev za zaposlitev določa:

„Zoper zaposlene ali nekdanje zaposlene, za katere se uporabljajo ti pogoji za zaposlitev, ki namerno ali zaradi malomarnosti kršijo poklicne obveznosti, je mogoče, odvisno od primera, sprejeti naslednje disciplinske sankcije:

(i) generalni direktor ali namestnik generalnega direktorja za kadrovske zadeve, proračun in organizacijo (za zaposlene v plačnih razredih od A do J) ali član Izvršilnega odbora, ki mu GD za kadrovske zadeve poroča (za zaposlene v plačnih razredih od K do M), lahko naloži eno od teh sankcij:

- pisno opozorilo,
- pisni opomin;

(ii) Izvršilni odbor lahko poleg tega naloži eno od teh sankcij:

[...]

- odpoved pogodbe o zaposlitvi z odpovednim rokom ali brez njega [...];
- popolno ali delno, trajno ali začasno ukinitve pravice zaposlenega, ki je upravičen do starostne pokojnine ali invalidnine, do prejemanja pokojnine ali invalidnine [...]

[...]“.

Pravila za zaposlene

8 Izvršilni odbor ECB je na podlagi člena 21.3 Poslovnika in člena 9(a) Pogojev za zaposlitev sprejel *European Central Bank Staff Rules* (v nadaljevanju: Pravila za zaposlene), ki v členu 8.3.2 določajo:

„Na podlagi poročila, v katerem so navedena dejstva in okoliščine, ki pomenijo kršitev poklicnih obveznosti [...], lahko Izvršilni odbor ali generalni sekretar služb, ki deluje v imenu Izvršilnega odbora, po potrebi odloči, da:

- se uvede disciplinski postopek zaradi kršitve poklicnih obveznosti, ki ga za zaposlene nad plačnim razredom L vodi Izvršilni odbor, za zaposlene v plačnem razredu L ali pod njim pa generalni sekretar služb, ki deluje v imenu Izvršilnega odbora. Če se generalni sekretar služb,

ki deluje v imenu Izvršilnega odbora, odloči začeti disciplinski postopek, se o tem nemudoma obvesti Izvršilni odbor.

[...]

- se disciplinska sankcija ne naloži [...]. Če je naložena disciplinska sankcija pisno opozorilo ali pisni opomin, lahko generalni direktor ali namestnik direktorja za kadrovske zadeve, proračun in organizacijo (za zaposlene v plačnih razredih od A do J) ali član izvršilnega odbora, ki mu generalni direktorat za kadrovske zadeve, proračun in organizacijo poroča (za zaposlene v plačnih razredih od K do L), sprejme katero koli od zgoraj navedenih odločitev. Disciplinski postopek se začne najpozneje pet let po nastanku dejstev in v letu njihovega odkritja, razen v primeru hude kršitve, zaradi katere bi bilo mogoče odpovedati pogodbo o zaposlitvi, v katerem sta roka deset let oziroma eno leto. [...].“
- 9 Člen 8.3.7 teh pravil določa, da „[č]lani disciplinske komisije delujejo osebno in svoje obveznosti izpolnjujejo popolnoma neodvisno“.
- 10 Člen 8.3.17 navedenih pravil določa:
„Generalni sekretar služb, ki deluje v imenu Izvršilnega odbora, za zaposlene, uvrščene v plačni razred I ali nižji plačni razred, ali Izvršilni odbor za zaposlene, uvrščene v plačni razred, višji od plačnega razreda I, odloči o najprimernejši disciplinski sankciji [...].“

Dejansko stanje

- 11 Dejansko stanje je v točkah od 1 do 26 izpodbijane sodbe opisano tako:
  - „1 Tožeča stranka, DI, je postala član osebja [ECB] leta 1999. Opravljala je naloge glavnega strokovno-tehničnega uslužbenca za IT, razvrščenega v plačni razred D, ko je bil zoper njo uveden disciplinski postopek, ki se je nanašal na zahtevke za povračilo, prvič, računov za fizioterapevtske storitve, drugič, lekarniških blagajniških listkov in, tretjič, računov za inštrukcije.
  - 2 Družba, ki upravlja ureditev zdravstvenega zavarovanja ECB (v nadaljevanju: družba A), je z več obvestili, poslanimi med 13. decembrom 2013 in 23. novembrom 2015, to institucijo obvestila o dveh sklopih dejstev. Na eni strani naj bi ji tožeča stranka za povračilo nepravilno predložila račune za fizioterapijo, čeprav naj bi te storitve zagotavljala oseba B, kozmetičarka, na drugi strani pa naj bi od nje zahtevala še povračilo ponarejenih blagajniških listkov za lekarniške stroške.
  - 3 ECB je 14. maja 2014 o dejstvih v zvezi s povračilom računov za fizioterapijo obvestila Staatsanwaltschaft Frankfurt am Main (državno tožilstvo v Frankfurtu na Majni, Nemčija, v nadaljevanju: državno tožilstvo).
  - 4 Izvršilni odbor ECB je s sklepom z dne 21. oktobra 2014 odločil, da tožečo stranko začasno odstrani z delovnega mesta in ji od novembra 2014 za največ štiri mesece odtegne 30 % osnovne plače. Ta sklep je bil obrazložen z informacijami, ki jih je predložila družba A, ter potrebo po zavarovanju kazenske preiskave in disciplinskega postopka.

- 5 ECB je 23. januarja 2015 državnemu tožilstvu predložila dodatne informacije, ki ji jih je predložila družba A v zvezi z zahtevki za povračilo lekarniških blagajniških listkov.
- 6 Generalni direktorat (GD) ECB za kadrovske službe, proračun in organizacijo je, potem ko je 3. februarja 2016 zaslišal tožečo stranko, 8. septembra 2016 pripravil ‚poročilo o morebitni kršitvi poklicnih obveznosti‘ [...] na podlagi člena 8.3.2 [Pravil za zaposlene]. To poročilo je vsebovalo dva sklopa za tožečo stranko obremenilnih dejstev. Na prvem mestu, tožeča stranka naj bi med 12. novembrom 2009 in 29. septembrom 2014 družbi A predložila 86 računov za fizioterapevtske terapije, ki jih je oseba B izvedla za njeno soprogo, njena otroka in zanjo, in sicer v znesku 61.490 EUR, od česar naj bi prejela povračilo v znesku do 56.041,09 EUR, čeprav naj oseba B ne bi bila fizioterapevtka, ampak kozmetičarka. Na drugem mestu, med februarjem 2009 in septembrom 2013 naj bi prav tako storila goljufijo, ker je družbi A predložila na roko napisane lekarniške blagajniške listke v skupnem znesku 21.289,08 EUR, od česar naj bi ji bilo povrnjenih 19.427,86 EUR.
- 7 Državno tožilstvo je 12. septembra 2016 sestavilo obtožnico, v kateri je tožečo stranko formalno obtožilo in zadevo poslalo v obravnavo kazenskemu sodišču zaradi goljufije v smislu člena 263(1) Strafgesetzbuch (nemški kazenski zakonik) in ponarejanja dokumentov v smislu člena 267 istega zakonika, ker je neupravičeno zahtevala povračilo 71 računov za fizioterapevtske terapije. Državno tožilstvo je v isti obtožnici v skladu s členom 154 Strafprozessordnung (nemški zakonik o kazenskem postopku) ustavilo postopek v zvezi s sklopom zadeve, ki se je nanašal na lekarniške blagajniške listke, saj so bili v zvezi z očitanimi dejstvi potrebni še obsežni preiskovalni ukrepi.
- 8 Generalni sekretar služb ECB je 18. novembra 2016 ‚v imenu Izvršilnega odbora‘ zoper tožečo stranko uvedel disciplinski postopek zaradi domnevne kršitve njenih poklicnih obveznosti, v okviru katerega je bilo treba zadevo predložiti disciplinski komisiji, ki ji je predlagal, naj izda mnenje v skladu s členom 8.3.15 Pravil za zaposlene. Ta postopek je bil uveden na podlagi [‚poročila o morebitni kršitvi poklicnih obveznosti‘ z dne 8. septembra 2016] ter se je nanašal na dejstva v zvezi z računi za fizioterapijo in lekarniški blagajniški listki.
- 9 Disciplinska komisija si je s tožečo stranko izmenjala več dopisov in jo je 13. februarja 2017 tudi zaslišala.
- 10 GD ECB za kadrovske službe, proračun in organizacijo je 5. septembra 2017 pripravil drugo ‚poročilo o morebitni kršitvi poklicnih obveznosti‘ v smislu člena 8.3.2 Pravil za zaposlene [...]. To poročilo se je nanašalo na račune za inštrukcije za oba otroka tožeče stranke, za katere je ta v letih 2010, 2012 in 2014 ter znova januarja 2017 zahtevala povračilo na podlagi člena 3.8.4 Pravil za zaposlene. V skladu z njim je obstajal utemeljen sum, da računi, ki jih je izdala inštruktorica C za inštrukcije, niso pristni in verodostojni.
- 11 Generalni sekretar služb se je 19. novembra 2017 ob upoštevanju [navedenega drugega poročila] ‚v imenu Izvršilnega odbora‘ odločil mandat disciplinske komisije razširiti na ta dejstva.
- 12 ECB je 12. oktobra 2017 državno tožilstvo obvestila o sklopu zadeve v zvezi z računi za inštrukcije.
- 13 Disciplinska komisija je 17. oktobra 2017 zaslišala tožečo stranko in njeno soprogo.

- 14 Kazenski senat Landgericht Frankfurt am Main (deželno sodišče v Frankfurtu na Majni, Nemčija) je 18. oktobra 2017 tožečo stranko oprostil obtožb v zvezi z računi za fizioterapijo, in sicer iz ‚razlogov v zvezi z dejstvi‘, saj po prepričanju tega sodišča ‚po obravnavi [...] dejstva, ki se očitajo v obtožnici, niso dokazana‘.
- 15 Disciplinska komisija je 11. aprila 2018 podala mnenje. Najprej, menila je, da nepristnost računov za fizioterapijo ni dovolj dokazana, da pa je tožeča stranka vedela, da oseba B ni fizioterapevtka, ampak je kozmetičarka, oziroma bi se morala vsaj pozanimati o njeni usposobljenosti. Dalje, disciplinska komisija je menila, da dejstva, na katerih temeljijo očitki v zvezi s predložitvijo lekarniških blagajniških listkov in računov za inštrukcije, prav tako niso dovolj dokazana ter da je treba postopek v zvezi s tem končati, vendar s pridržkom, da ga je mogoče znova odpreti, če bi bili predloženi novi dokazi. Ob upoštevanju navedenega je priporočila, naj se tožeči stranki naloži sankcija začasnega znižanja plače za 400 EUR na mesec za obdobje 12 mesecev.
- 16 Generalni sekretar služb je tožeči stranki, potem kot je predložila pripombe o mnenju disciplinske komisije z dne 11. aprila 2018, vročil sklep Izvršilnega odbora z dne 10. julija 2018 o tem, da bo v tej zadevi sam izvrševal disciplinsko pristojnost (v nadaljevanju: odločitev z dne 10. julija 2018).
- 17 Generalni sekretar služb je nato tožeči stranki vročil osnutek sklepa Izvršilnega odbora o odpovedi pogodbe o zaposlitvi brez odpovednega roka. Temu je sledila izmenjava dopisov.
- 18 Izvršilni odbor je 7. maja 2019 [s spornim sklepom o odpovedi pogodbe o zaposlitvi] odločil, da tožeči stranki odpove pogodbo brez odpovednega roka.
- 19 Prvič, Izvršilni odbor je na eni strani menil, da ‚je bila [tožeča stranka] skoraj pet let ves čas popolnoma brezbrizna v zvezi s tem, ali je [B] ustrezno usposobljena za zagotavljanje fizioterapevtskih storitev, čeprav so obstajali jasni in objektivni razlogi za to, da bi se morala o njeni usposobljenosti pozanimati‘, na drugi strani pa še, da je družbi A in ECB ‚dejavno prikrivala del informacij‘.
- 20 Drugič, Izvršilni odbor je v zvezi lekarniškimi blagajniškimi listki, ki jih je bilo več kot 500, menil, da tožeča stranka ni mogla ne opaziti, da je to, da so napisani na roko, v Nemčiji zelo neobičajno ter da so obstajali objektivni indici, da niso pristni in verodostojni.
- 21 Tretjič, Izvršilni odbor je v zvezi z računi za inštrukcije zlasti ugotovil, da je davčna številka na njih skoraj enaka kot tista na računih za fizioterapijo in da je finančna uprava v Frankfurtu na Majni (Nemčija) potrdila, da ni resnična. Izvršilni odbor je še ugotovil, da je tudi naslov osebe C, naveden na teh računih, skoraj enak kot naslov osebe B. ECB je torej menila, da je zelo malo verjetno, da tožeča stranka teh podobnosti ni opazila. Izvršilni odbor je zato menil, da je tožeča stranka za povračilo predložila račune za inštrukcije, ki niso bili pristni in verodostojni.
- 22 Izvršilni odbor je glede na vse navedeno v bistvu ugotovil, da pravica do vložitve zahtevka za povračilo zdravstvenih stroškov in stroškov za inštrukcije še ne pomeni, da lahko člani osebja ne upoštevajo okoliščin, zaradi katerih je bila izdaja računov ali blagajniških listkov takšna, da bi se vsaka razumno skrbna oseba vprašala, ali so navedeni računi ali blagajniški listki ustrezna dokumentacija, na podlagi katere lahko nastane pravica do povračila. Menil je, da bi morali člani osebja v primeru takih okoliščin o njih vsaj na svojo pobudo obvestiti upravo in z njo

sodelovati. Izvršilni odbor je torej ugotovil krivdo tožeče stranke, prvič, ker je kršila dolžnost lojalnosti do institucije, drugič, ker ni izpolnila obveznosti spoštovanja skupnih vrednot ECB ter njeno poklicno in zasebno življenje ni bilo v skladu s statusom te institucije, tretjič, ker je trajno kršila dolžnost varovanja finančnih interesov institucije ter, četrtič, ker je ogrozila ugled Banke.

- 23 Državno tožilstvo je medtem 30. aprila 2019 tožečo stranko obvestilo, da je preiskava v zvezi z računi za inštrukcije v skladu s členom 170(2) zakonika o kazenskem postopku ustavljena, ker ni zadostnega suma za uvedbo kazenskega pregona.
- 24 Državno tožilstvo je z dopisom z istega dne, ki ga je ECB evidentirala 15. maja 2019, tudi to institucijo obvestilo, da je bila ta preiskava ustavljena. V tem dopisu je še dodalo, da je preiskava pokazala, da oseba C ni bila uradno registrirana in da davčna številka na njenih računih ni bila dodeljena. Vendar je državno tožilstvo menilo, da ni mogoče izključiti, da so bili zadevni računi dejansko izdani in da jih je obtoženec plačal ter da je mogoče napačne podatke na njih pojasniti ‚z drugimi razlogi‘.
- 25 Tožeča stranka je z dopisom z dne 12. junija 2019 generalnega sekretarja služb obvestila o izidu postopka, ki ga je državno tožilstvo uvedlo v zvezi z računi za inštrukcije, in ECB predlagala, naj ponovno preuči svoj sklep o odpovedi pogodbe o zaposlitvi.
- 26 Generalni sekretar služb je z dopisom z dne 26. junija 2019 tožečo stranko obvestil o sklepu Izvršilnega odbora z dne 25. junija 2019, da ne bo ponovno odprl disciplinskega postopka [...]. Ta sklep temelji na dveh razlogih. ECB je najprej trdila, da je moralo državno tožilstvo ugotoviti, ali zatrjevana dejstva pomenijo kršitev nemškega kazenskega prava na podlagi dokaznih meril, ki se uporabljajo v kazenskih postopkih, medtem ko je morala ta institucija ugotoviti, ali zatrjevana dejstva pomenijo kršitev njenih pravil s področja zaposlovanja na podlagi drugačnih dokaznih meril, ki se uporabljajo za disciplinske postopke. Nato je še navedla, da je državno tožilstvo potrdilo, da oseba C ni bila uradno registrirana in da davčna številka na njenih računih ni resnična.“

Postopek pred Splošnim sodiščem in izpodbijana sodba

- 12 Pritožnik je 18. julija 2019 v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vložil tožbo za razglasitev ničnosti spornih sklepov, za njegovo vrnitev na delovno mesto in za povrnitev nepremoženjske škode, ki naj bi mu bila nastala zaradi teh sklepov in trajanja disciplinskega postopka.
- 13 Pritožnik je v utemeljitev predlogov za razglasitev ničnosti formalno navedel devet tožbenih razlogov, vendar jih je Splošno sodišče glede na vsebino tožbe naštel deset, od katerih se je prvi nanašal na nepristojnost avtorja spornih sklepov, drugi na kršitev člena 8.3.2 Pravil za zaposlene in načela pravne varnosti, tretji na kršitev maksime „kazenski postopek zadrži disciplinski postopek“, načela dobrega upravljanja in dolžnosti skrbnega ravnanja, četrti na kršitev člena 8.3.7 Pravil za zaposlene in načela nepristranskosti, določenega v členu 41 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah (v nadaljevanju: Listina), peti na kršitev pravice do obrambe, šesti na očitne napake pri presoji, sedmi na kršitev pravice do domneve nedolžnosti in člena 48 Listine, osmi na kršitev razumnega roka in dolžnosti skrbnega ravnanja, deveti na kršitev obveznosti obrazložitve ter deseti, naveden podredno, na kršitev načela sorazmernosti.

- 14 Splošno sodišče je z izpodbijano sodbo deset navedenih tožbenih razlogov, s tem pa tudi predloga za razglasitev ničnosti, drugi in tretji sklop predlogov ter posledično tožbo v celoti zavrnilo.

Predlogi strank

- 15 Pritožnik Sodišču predlaga, naj:
- izpodbijano sodbo razveljavi;
  - sporna sklepa razglasi za nična;
  - vsekakor ECB naloži, naj mu povrne nepremoženjsko škodo, ocenjeno na 20.000 EUR;
  - ECB naloži plačilo stroškov postopka pred Splošnim sodiščem in Sodiščem.
- 16 ECB Sodišču predlaga, naj:
- pritožbo v celoti zavrne in
  - pritožniku naloži plačilo stroškov.

Pritožba

- 17 Pritožnik v utemeljitev pritožbe navaja pet razlogov, od katerih se prvi nanaša na napačno uporabo prava v zvezi s pristojnostjo avtorja spornih sklepov, drugi, ki je razdeljen na dva dela, na napačno uporabo prava v zvezi s členom 8.3.2 Pravil za zaposlene in načelom pravne varnosti, tretji na kršitev pravice do domneve nedolžnosti in člena 48 Listine, četrti na kršitev člena 8.3.7 teh pravil in načela nepristranskosti, peti pa na kršitev obveznosti sodnega nadzora.

Prvi pritožbeni razlog

Trditve strank

- 18 Pritožnik s prvim pritožbenim razlogom, ki se nanaša na točke od 45 do 53 izpodbijane sodbe, trdi, da je Splošno sodišče napačno zavrnilo njegov prvi tožbeni razlog, ki se je nanašal na nepristojnost Izvršilnega odbora za sprejetje spornih sklepov.
- 19 Na prvem mestu, pritožnik trdi, da je bil s sklepom z dne 10. julija 2018, čeprav ga je mogoče šteti za posamični akt, spremenjen splošni akt, in sicer člen 8.3.17 Pravil za zaposlene, ker je bilo z njim umaknjeno pooblastilo, podeljeno generalnemu sekretarju služb. Zaradi dvojne narave takega sklepa pa naj bi bilo treba opraviti posvetovanje s Svetom zaposlenih.
- 20 Na drugem mestu, pritožnik trdi, da razlaga Splošnega sodišča, v skladu s katero lahko Izvršilni odbor posamično spremeni pravilo iz tega člena, tako da to pooblastilo umakne, pomeni, da razdelitev pristojnosti znotraj ECB ni jasno opredeljena, kar je v nasprotju z zahtevami iz sodbe

z dne 9. julija 2008, Kuchta/ECB (F-89/07, EU:F:2008:97, točka 62). Zato naj načelo pravne varnosti in pravila dobrega upravljanja ne bi bila spoštovana, pri čemer naj okoliščina, da je bil pritožnik obveščen o sklepu z dne 10. julija 2018, ne bi zadostovala za odpravo tega položaja.

- 21 Na tretjem mestu, pritožnik trdi, da je Splošno sodišče s tem, da je menilo, da ni bil prikrajšan za nobeno jamstvo, napačno uporabilo pravo, saj da to, da odločbo sprejme kolegijski organ, čeprav pomeni jamstvo za nepristranskost, ne zagotavlja vseh pravnih jamstev.
- 22 ECB meni, da je treba prvi pritožbeni razlog zavreči kot nedopusten, vsekakor pa ga je treba zavriniti kot neutemeljenega.
- 23 V zvezi s tem naj pritožnik ne bi dovolj natančno opredelil grajanih točk izpodbijane sodbe, zgolj ponovil naj bi stališče, predstavljeno na prvi stopnji, in bi naj skušal izpodbijati dejanske ugotovitve Splošnega sodišča, v skladu s katerimi sklep z dne 10. julija 2018 ni povzročil spremembe Pravil za zaposlene.
- 24 ECB trditve pritožnika vsebinsko izpodbija tako, da zlasti trdi, da Izvršilni odbor v sklepu z dne 10. julija 2018 ni spremenil člena 8.3.17 teh pravil in je zgolj uporabil tisto, kar je nujna vsebina te določbe.

Presoja Sodišča

- 25 Najprej, iz člena 256(1), drugi pododstavek, PDEU, člena 58, prvi odstavek, Statuta Sodišča Evropske unije ter člena 168(1)(d) in člena 169(2) Poslovnika Sodišča izhaja, da je treba v pritožbi jasno navesti izpodbijane točke sodbe, katere razveljavitev se predlaga, in pravne trditve, ki posebej utemeljujejo ta predlog, sicer pritožba oziroma zadevni razlog nista dopustna (sodba z dne 15. decembra 2022, Picard/Komisija, C-366/21 P, EU:C:2022:984, točka 52 in navedena sodna praksa).
- 26 V obravnavani zadevi so v nasprotju s tem, kar trdi ECB, v pritožbi natančno navedene točke izpodbijane sodbe, ki se grajajo v okviru prvega pritožbenega razloga, in razlogi, iz katerih naj bi bile te točke po mnenju pritožnika napačne, kar Sodišču omogoča izvajanje nadzora zakonitosti.
- 27 Poleg tega je treba v delu, v katerem ECB pritožniku očita, da zgolj ponavlja trditve, ki jih je navedel pred Splošnim sodiščem, in tako predlaga le ponovni preizkus teh trditev, navesti, da pritožnik s tem pritožbenim razlogom izpodbija to, kako je Splošno sodišče razlagalo in uporabilo pravo Unije.
- 28 Kadar pa pritožnik izpodbija to, kako je Splošno sodišče razlagalo ali uporabilo pravo Unije, se o pravnih vprašanjih, obravnavanih na prvi stopnji, lahko ponovno razpravlja v pritožbenem postopku. Če pritožnik svoje pritožbe ne bi mogel tako opreti na razloge in trditve, ki jih je uporabil že pred Splošnim sodiščem, bi namreč pritožbeni postopek deloma izgubil svoj smisel (sodba z dne 15. julija 2021, DK/ESZD, C-851/19 P, EU:C:2021:607, točka 33 in navedena sodna praksa).
- 29 Nazadnje, kot je generalni pravobranilec navedel v točki 27 sklepnih predlogov, je – v nasprotju s tem, kar se zdi, da predlaga ECB – določitev pravne narave akta, ki ga sprejme uprava na podlagi ureditve Unije, ki se uporablja, in učinkov, ki jih ima ta akt, pravno vprašanje, ki je predmet nadzora Sodišča.

- 30 Iz tega sledi, da je prvi pritožbeni razlog dopusten.
- 31 Kar zadeva utemeljenosti tega pritožbenega razloga, na prvem mestu, trditve pritožnika, da je bilo za sprejetje sklepa z dne 10. julija 2018 potrebno predhodno posvetovanje s Svetom zaposlenih, temeljijo na predpostavki, da se je Izvršilni odbor v skladu s členom 8.3.17 Pravil za zaposlene odpovedal pooblastilu, ki ga ima na podlagi člena 44(ii) Pogojev za zaposlitev, da sam naloži disciplinsko sankcijo, kot je odpoved pogodbe o zaposlitvi zaposlenim v ECB, ki so v plačnem razredu I ali nižjem. Ugotoviti je torej treba, ali je Izvršilni odbor na podlagi teh pravil, ki jih je sprejel sam Izvršilni odbor in s katerimi se, kot izhaja iz člena 21.3 Poslovnika, izvajajo Pogoji za zaposlitev, ostal pristojen za naložitev sankcije odpovedi pogodbe o zaposlitvi.
- 32 V zvezi s tem na eni strani besedilo člena 8.3.17 navedenih pravil, zlasti v njem vsebovani izraz „v imenu Izvršilnega odbora“, jasno kaže na to, da odločitve generalnega sekretarja služb na disciplinskem področju izražajo odločitve Izvršilnega odbora, ki v celoti prevzame odgovornost zanje in ki mu jih je mogoče pravno pripisati, kot je Splošno sodišče pravilno razsodilo v točki 49 izpodbijane sodbe in česar pritožnik v pritožbi ne izpodbija. Tako odločbe, ki jih sprejme generalni sekretar služb na podlagi te določbe, ohranijo status odločb, ki izražajo odločitve Izvršilnega odbora.
- 33 Iz jezikovne razlage tega člena 8.3.17 torej izhaja, da v nasprotju s premiso, na kateri temeljijo trditve tožeče stranke, Izvršilni odbor s sprejetjem navedene določbe ni prenesel svoje pristojnosti za odločanje na generalnega sekretarja služb, kar bi mu preprečevalo, da v posamičnem primeru sam odloči o najprimernejši sankciji, ki jo je treba uporabiti za zaposlene.
- 34 Na drugi strani, kar zadeva kontekstualno in teleološko razlago člena 8.3.17 Pravil za zaposlene, člen 8.3.2 teh pravil določa, da se lahko Izvršilni odbor za zaposlene, ki so nad plačnim razredom L, ali generalni sekretar služb „v imenu Izvršilnega odbora“ za zaposlene, ki so v tem razredu ali pod njim, odloči za uvedbo disciplinskega postopka. V skladu s tem členom 8.3.2 je treba, kadar postopek začne generalni sekretar služb, o tem nemudoma obvestiti Izvršilni odbor.
- 35 Kot je generalni pravobranilec v bistvu navedel v točkah 60 in 62 sklepnih predlogov, iz tega izhaja, da je namen navedene obveznosti obveščanja Izvršilnemu odboru omogočiti, da po potrebi posreduje v postopku in sam odloči o disciplinski sankciji. Taka možnost posredovanja Izvršilnega odbora v postopku, ki ga je začel generalni sekretar služb, je torej del sistema pooblastitve, določenega v členu 8.3.17 navedenih pravil.
- 36 S členom 44(ii) Pogojev za zaposlitev je namreč za Izvršilni odbor kot kolegijski organ pridržano, da izreče najhujše sankcije, le dve milejši sankciji, in sicer pisno opozorilo in pisni opomin, pa lahko sprejme ena oseba, in sicer generalni direktor za kadrovske zadeve ali član Izvršilnega odbora, odvisno od razreda zadevnih zaposlenih, kar prav tako izhaja iz navedenega člena 8.3.2.
- 37 Kot je generalni pravobranilec navedel v točki 58 sklepnih predlogov, tako ni mogoče šteti, da se je Izvršilni odbor s sprejetjem tega člena 8.3.17 odpovedal pristojnosti za odločanje v zvezi s posamičnimi odločitvami na področju disciplinskih sankcij (glej v tem smislu sodbo z dne 26. maja 2005, Tralli/ECB, C-301/02 P, EU:C:2005:306, točki 60 in 61).
- 38 V zvezi s tem je treba navesti, da, kot je Splošno sodišče pravilno opozorilo v točki 49 izpodbijane sodbe, imajo institucije in organi Unije na interni ravni široko polje proste presoje, da se organizirajo v skladu s svojimi nalogami in potrebami. Nujnost zagotavljanja sposobnosti

delovanja organa odločanja je prav tako načelo, ki ga vsebuje vsak institucionalni sistem (glej v tem smislu sodbo z dne 26. maja 2005, Tralli/ECB, C-301/02 P, EU:C:2005:306, točki 58 in 59 ter navedena sodna praksa).

- 39 Iz zgornjih preudarkov izhaja, da Izvršilni odbor na podlagi Pravil za zaposlene ostaja pristojen, da sam izvaja disciplinska pooblastila v zvezi z zaposlenimi, ki so tako kot pritožnik v plačnem razredu I ali pod njim, kot je v zvezi z zadnjenavedenim odločil s sklepom z dne 10. julija 2018.
- 40 Na podlagi tega je treba ugotoviti, da ta sklep nima dvojne narave in da se za njegovo sprejetje ni zahtevalo posvetovanje s Svetom zaposlenih.
- 41 Na drugem mestu, v zvezi z vprašanjem, ali je učinek take razlage, da, kot trdi pritožnik, razdelitev pristojnosti na disciplinskem področju znotraj ECB ne bi bila jasno opredeljena, kar bi povzročilo kršitev načela pravne varnosti in pravil dobrega upravljanja, je treba opozoriti, da to načelo zahteva, da ureditev Unije zadevnim osebam omogoča, da se natančno seznanijo z obsegom obveznosti, ki jim jih nalaga, saj morajo imeti pravni subjekti možnost, da se nedvoumno seznanijo s svojimi pravicami in obveznostmi (glej v tem smislu sodbo z dne 22. februarja 2022, Stichting Rookpreventie Jeugd in drugi, C-160/20, EU:C:2022:101, točka 41).
- 42 Navedeno načelo in nujna preglednost upravnih odločb načeloma zahtevata, da se razdelitev pristojnosti in odločbe o pooblastitvi znotraj institucij objavijo (glej v tem smislu sodbo z dne 23. septembra 1986, AKZO Chemie in AKZO Chemie UK/Komisija, 5/85, EU:C:1986:328, točka 39).
- 43 Kot pa je Splošno sodišče opozorilo v točki 50 izpodbijane sodbe, je člen 8.3.17 Pravil za zaposlene objavljen in je ECB utemeljila odločitev, da sklepa z dne 10. julija 2018 ne objavi v interesu pritožnika, pri čemer zadnjenavedeni te odločitve v pritožbi ne izpodbija.
- 44 Poleg tega je ta člen 8.3.17 glede na svoje besedilo in kontekst, kot sta bila preučena v točkah od 31 do 37 te sodbe, dovolj jasen, kot je generalni pravobranilec navedel v točki 73 sklepnih predlogov, da lahko zaposleni razumejo, da se disciplinske sankcije vedno naložijo v imenu Izvršilnega odbora, ki je zanje odgovoren, in da lahko Izvršilni odbor po potrebi posreduje v disciplinskem postopku, da naloži tako sankcijo.
- 45 Zato Splošno sodišče ni napačno uporabilo prava s tem, da je v točkah 45 in 51 izpodbijane sodbe ugotovilo, da se Izvršilnemu odboru na podlagi Pravil za zaposlene pred sprejetjem sklepa z dne 10. julija 2018 in spornega sklepa o odpovedi pogodbe o zaposlitvi, s katerima ta pravila niso bila spremenjena, ni bilo treba posvetovati s Svetom zaposlenih.
- 46 Na tretjem mestu, trditve pritožnika, da je Splošno sodišče napačno uporabilo pravo s tem, da je v točki 52 izpodbijane sodbe ugotovilo, da pritožnik zaradi tega, da je Izvršilni odbor sprejel sporna sklepa, ni bil prikrajšan za nobeno jamstvo, je treba zavriniti kot brezpredmetne. Presoja Splošnega sodišča v tej točki je namreč podana zaradi celovitosti.
- 47 V skladu z ustaljeno sodno prakso pa v okviru pritožbe očitki zoper obrazložitev sodbe Splošnega sodišča, ki je podana zaradi celovitosti, ne morejo pripeljati do razveljavitve navedene sodbe in jih je torej treba zavriniti kot brezpredmetne (sodba z dne 21. oktobra 2021, Parlament/UZ, C-894/19 P, EU:C:2021:863, točka 80 in navedena sodna praksa).
- 48 Glede na zgoraj navedeno je treba prvi pritožbeni razlog zavriniti.

Drugi pritožbeni razlog

Prvi del drugega pritožbenega razloga

– Trditve strank

- 49 Pritožnik s prvim delom drugega pritožbenega razloga trdi, da je Splošno sodišče v točkah od 93 do 96 izpodbijane sodbe napačno pravno opredelilo dejstva glede na pojem „odkritje dejstev“ iz člena 8.3.2 Pravil za zaposlene, zaradi česar je napačno zavrnilo njegov drugi tožbeni razlog, ki se je nanašal na kršitev te določbe in načela pravne varnosti. Enaka napačna uporaba prava naj bi bila vsebovana v točkah 132 in 241 navedene sodbe.
- 50 V zvezi s tem pritožnik navaja, da njegov osebni spis ni vključeval niti „plačil“ niti „dokazov o plačilu“, da so bila dejstva, kot so bila znana na podlagi tega spisa, v celoti na voljo najpozneje oktobra 2014 in da je ECB tako na ta datum lahko opravila *prima facie* presojo, ki jo zahteva pojem „odkritje dejstev“, česar pa ni storila. Iz tega naj bi sledilo, da so v nasprotju s tem, kar je Splošno sodišče razsodilo v navedenih točkah, dejstva v zvezi z računi za inštrukcije na dan, ko je bil uveden sklop disciplinskega postopka v zvezi z njimi, tj. 19. septembra 2017, že zastarala. Pritožnik poleg tega izpodbija presojo Splošnega sodišča, da je bila občutljivost podatkov iz njegovega osebnega spisa pomembna v zvezi s tem, in trdi, da disciplinska komisija ni imela pravega razloga za temeljito preučitev tega spisa.
- 51 Pritožnik v repliki dodaja, da Splošno sodišče s sklicevanjem na račune za inštrukcije v zvezi s presojo trditve, da je plačal osebi B v gotovini, za namene opredelitve tega pojma „odkritje dejstev“ ni le napačno razlagalo navedenega člena 8.3.2, ampak je tudi izkrivilo spis.
- 52 ECB trdi, da je treba ta del zavreči kot nedopusten in, podredno, zavrnilo kot neutemeljen.

– Presoja Sodišča

- 53 V uvodu je treba opozoriti, da Sodišče v okviru pritožbe ni pristojno niti za ugotavljanje dejstev niti načeloma za presojo dokazov, ki jih je Splošno sodišče upoštevalo za utemeljitev teh dejstev. Če so bili namreč ti dokazi pravilno pridobljeni ter če so bila spoštovana splošna pravna načela in postopkovna pravila glede dokaznega bremena in izvajanja dokazov, je samo Splošno sodišče pristojno presojati vrednost dokazov, ki so mu bili predloženi, razen v primeru njihovega izkrivljanja (sodbi z dne 26. maja 2005, Tralli/ECB, C-301/02 P, EU:C:2005:306, točka 78, in z dne 30. junija 2022, Camerin/Komisija, C-63/21 P, neobjavljena, EU:C:2022:516, točka 32 in navedena soda praksa). Kadar Splošno sodišče ugotovi ali presodi dejstva, je Sodišče prav tako pristojno, da opravi nadzor nad pravno opredelitvijo teh dejstev in nad pravnimi posledicami, ki jih je iz te opredelitve izpeljalo Splošno sodišče (sodba z dne 18. junija 2020, Komisija/RQ, C-831/18 P, EU:C:2020:481, točka 93 in navedena sodna praksa).
- 54 V obravnavani zadevi je treba navesti, da čeprav se pritožnik sklicuje na napačno opredelitev dejstev, ki spadajo pod pojem „odkritje dejstev“, s katerim začne teči zastaralni rok, ne izpodbija razlage, ki jo je Splošno sodišče v zvezi s tem pojmom podalo v točki 64 izpodbijane sodbe in v skladu s katero „se je treba strinjati [...], da [odkritje dejstev] v smislu člena 8.3.2 Pravil za zaposlene nastopi v trenutku, ko je znanih dovolj dejstev, da omogočijo *prima facie* presojo obstoja kršitve poklicnih obveznosti“.

- 55 S svojimi trditvami želi namreč le dokazati, da so bila dejstva, ki zadostujejo za izvedbo take presoje, znana najpozneje oktobra 2014, in sicer tako, da zatrjuje, da so bili računi za inštrukcije v njegovem osebem spisu in da ta spis ni vseboval dokazil o plačilu.
- 56 Pritožnik pa s takimi trditvami želi doseči zgolj ponovno preučitev tožbe, za kar pa Sodišče ni pristojno (sodba z dne 15. julija 2021, DK/ESZD, C-851/19 P, EU:C:2021:607, točka 32 in navedena sodna praksa).
- 57 Poleg tega so te trditve v delu, v katerem se želi z njimi izpodbijati dejstva, kot jih je ugotovilo in presodilo Splošno sodišče, nedopustne tudi na podlagi sodne prakse, navedene v točki 53 te sodbe.
- 58 Nazadnje, v delu, v katerem pritožnik v repliki trdi, da je Splošno sodišče „izkrivilo spis“, zadostuje opozoriti, da v skladu s členom 127(1) Poslovnika, ki se na podlagi člena 190(1) tega poslovnika uporablja za pritožbeni postopek, navajanje novih razlogov med postopkom ni dovoljeno, razen če ti izhajajo iz pravnih in dejanskih okoliščin, ki so se pojavile med postopkom. Ker pa bi se pritožnik na tako izkrivljanje lahko skliceval v pritožbi, taka trditev ni dopustna.
- 59 Glede na navedeno je treba prvi del drugega pritožbenega razloga zavreči.

Drugi del drugega pritožbenega razloga

– Trditve strank

- 60 Pritožnik z drugim delom drugega pritožbenega razloga, ki ga navaja podredno, trdi, da je Splošno sodišče v točkah od 98 do 100 in 203 izpodbijane sodbe v delu, v katerem se zadnjenavedena točka sklicuje na točko 99 te sodbe, prvič, k spornemu sklepu o odpovedi pogodbe o zaposlitvi dodalo elemente in prekoračilo svojo pristojnost s tem, da je štelo, da zastaranje prvega in drugega sklopa zadeve ne zadostuje za sprejetje njegovega drugega tožbenega razloga v celoti in za razglasitev ničnosti tega sklepa. Pritožnik namreč trdi, da v tem sklepu zlasti v zvezi z načelom sorazmernosti ni bilo z ničemer pojasnjeno, zakaj naj bi vsak od treh nizov dejstev nepopravljivo okrnil njuno razmerje zaupanja in zadostoval za utemeljitev odpovedi pogodbe o zaposlitvi.
- 61 Drugič, Splošno sodišče naj ne bi odgovorilo na očitke, ki jih je predstavil v točki 158 tožbe v okviru desetega tožbenega razloga, v skladu s katerimi ECB ni pojasnila, zakaj je vsak od teh treh nizov dejstev nepopravljivo okrnil to razmerje glede na to načelo.
- 62 Pritožnik v repliki pojasnjuje, da izpodbija neupoštevanje načela sorazmernosti v postopku odločanja in da je Splošno sodišče s tem, da je dodalo obrazložitev, ki je sporni sklep o odpovedi pogodbe o zaposlitvi ne vsebuje, in s tem, da je v točkah od 212 do 241 izpodbijane sodbe izgubo zaupanja opredelilo kot obteževalno okoliščino, odločilo *ultra petita*.
- 63 ECB predlaga, naj se ta del zavrne.

– Presoja Sodišča

- 64 Prvič, trditve pritožnika, ki se nanašajo na to, da Splošno sodišče ni odgovorilo na očitke, ki jih je navedel v točki 158 tožbe v okviru desetega tožbenega razloga, je treba zavrniti kot neutemeljene. Splošno sodišče je namreč v točkah od 208 do 214 izpodbijane sodbe odgovorilo na očitek, da obteževalna okoliščina v zvezi z izgubo zaupanja, navedeno v spornem sklepu o odpovedi pogodbe

o zaposlitvi, ni ločena od kršitev, ki so mu bile očitane, in je očitno napačna. Splošno sodišče je prav tako v točkah 98 in 99 navedene sodbe preučilo očitke, da ECB ni pojasnila, zakaj je vsak od treh nizov dejstev, obravnavan ločeno, „nepopravljivo okrnil razmerje zaupanja“, kot pritožnik sam priznava v točki 38 pritožbe. Poleg tega je Splošno sodišče v okviru tega desetega tožbenega razloga, ki je bil zavržen v točki 244 izpodbijane sodbe, opravilo nadzor nad sorazmernostjo spornega sklepa o odpovedi pogodbe o zaposlitvi glede na kršitve, ki izhajajo iz dejstev v zvezi z računi za inštrukcije, in je v točkah od 182 do 193 navedene sodbe, ki v okviru te pritožbe niso bile izpodbijane, preverilo zadostnost obrazložitve navedenega sklepa.

- 65 Drugič, glede očitka zoper točko 99 izpodbijane sodbe je treba ugotoviti, da grajanje pritožnika temelji na ločeni razlagi te točke. Splošno sodišče je namreč v točki 98 izpodbijane sodbe izpostavilo razloge, ki jih je ECB navedla v spornem sklepu o odpovedi pogodbe o zaposlitvi za pojasnitev, zakaj je treba za vsakega od treh sklopov zadeve šteti, da je nepopravljivo vplival na zaupanje, na katerem temelji njeno razmerje z zaposlenimi.
- 66 V preostalem je treba trditve pritožnika, da je Splošno sodišče k spornemu sklepu o odpovedi pogodbe o zaposlitvi dodalo elemente, prekoračilo svojo pristojnost in odločilo *ultra petita*, v skladu s sodno prakso, navedeno v točki 25 te sodbe, zavreči kot nedopustne. Pritožnik namreč ne navaja z natančnostjo, ki se zahteva s to sodno prakso, elementov, ki naj bi jih Splošno sodišče po njegovem mnenju dodalo k tem sklepu, niti razlogov, iz katerih naj bi prekoračilo svojo pristojnost ali odločilo *ultra petita*.
- 67 Iz tega sledi, da je treba drugi del drugega pritožbenega razloga in s tem ta drugi pritožbeni razlog v celoti zavrniti.

Tretji pritožbeni razlog

Trditve strank

- 68 Pritožnik s tretjim pritožbenim razlogom trdi, da je Splošno sodišče s tem, da je v točkah od 119 do 121, 124, 125 in 132 izpodbijane sodbe zavrnilo sedmi tožbeni razlog, ki se je nanašal na kršitev pravice do domneve nedolžnosti in člena 48 Listine, napačno uporabilo pravo, pri čemer ta napačna uporaba prava enako vpliva na točki 163 in 164 navedene sodbe. Čeprav v spornem sklepu o odpovedi pogodbe o zaposlitvi pritožniku ni bila formalno pripisana odgovornost za to, da računi za inštrukcije niso bili pristni in verodostojni, naj bi bili v tem sklepu opredeljeni kot nepristni, sporna sklepa pa naj bi nujno temeljila na tem dejstvu, čeprav je bil kazenski pregon zoper njega za ista dejanja ustavljen brez nadaljnjih ukrepov, ker ni bilo suma krivde.
- 69 Tako naj bi bilo očitno izkrivljanje spisa in teh sklepov razlog, da Splošno sodišče ni ugotovilo, da je bila nepristnost teh računov bistveni razlog za odpoved njegove pogodbe o zaposlitvi, da je te račune opredelilo kot „neustrezne“ in da ni upoštevalo dejstva, da je bila ECB obveščena, da ne more obstajati sum goljufije, tako da navedenih računov ni bilo mogoče šteti za nepristne. Splošno sodišče naj bi napačno ugotovilo, da njegova pravica do domneve nedolžnosti s sprejetjem spornih sklepov ni bila kršena.
- 70 Pritožnik v repliki dodaja, da je državno tožilstvo s tem, da se je odločilo ustaviti preiskavo, nujno menilo, da računov za inštrukcije ni mogoče šteti za ponarejene, in da ECB napačno trdi, da je to državno tožilstvo potrdilo, da inštruktorica C ni bila uradno registrirana in ni imela davčne številke.

71 ECB predlaga, naj se ta pritožbeni razlog zavrne.

Presoja Sodišča

72 Najprej, pritožnik želi s trditvami v podporo tretjemu pritožbenemu razlogu v resnici doseči, da bi Sodišče ponovno presodilo dejstva in dokaze, zlasti sporna sklepa in ugotovitve državnega tožilstva, kar pa, kot izhaja iz sodne prakse, navedene v točki 53 te sodbe, ne spada v njegovo pristojnost v okviru pritožbe, razen v primeru njihovega izkrivljanja.

73 Dalje, kar zadeva takšno izkrivljanje, je v skladu z ustaljeno sodno prakso potrebno, da pritožnik natančno navede elemente, ki naj bi jih Splošno sodišče izkrivilo, in dokaže napake pri presoji, ki naj bi po njegovem mnenju privedle do tega izkrivljanja. Poleg tega mora biti izkrivljanje očitno razvidno iz listin v spisu, ne da bi bilo treba na novo presojati dejstva in dokaze (sodba z dne 1. avgusta 2022, Kerstens/Komisija, C-447/21 P, neobjavljena, EU:C:2022:612, točka 48 in navedena sodna praksa).

74 Iz ustaljene sodne prakse je prav tako razvidno, da je nadzor, ki ga Sodišče opravi za presojo pritožbenega razloga v zvezi z izkrivljanjem dokaza, omejen na preverjanje, ali Splošno sodišče s tem, da se je oprlo na ta dokaz, ni očitno prekoračilo mej razumne presoje tega dokaza (glej v tem smislu sodbi z dne 28. novembra 2019, LS Cable & System/Komisija, C-596/18 P, neobjavljena, EU:C:2019:1025, točka 25, in z dne 23. marca 2023, PV/Komisija, C-640/20 P, EU:C:2023:232, točka 134 in navedena sodna praksa).

75 V obravnavani zadevi pritožnik v bistvu trdi, da je Splošno sodišče izkrivilo spis in sporna sklepa s tem, da je v točki 120 izpodbijane sodbe račune za inštrukcije opredelilo kot „neustrezne“. Po mnenju pritožnika bi moralo Splošno sodišče ugotoviti, da je bila njihova nepristnost bistveni razlog za odpoved njegove pogodbe o zaposlitvi ter da ECB po ustavitvi kazenskega pregona zoper njega zaradi goljufije in ugotovitev državnega tožilstva teh računov ni mogla več šteti za nepristne.

76 Splošno sodišče je v točkah 119 in 120 izpodbijane sodbe navedlo:

„119 V obravnavani zadevi je bila zoper tožečo stranko uvedena preiskava zaradi goljufije v smislu člena 263(1) nemškega kazenskega zakonika v zvezi z računi za inštrukcije. Vendar je Izvršilni odbor v sklepu o odpovedi pogodbe o zaposlitvi zoper njo upošteval dejstvo, da ni opazila podobnosti med davčnima številčkama in naslovoma na računih za fizioterapijo, ki jih je izdala oseba B, in tistimi za inštrukcije, ki jih je izdala oseba C, čeprav je bilo mogoče iz teh podobnosti izpeljati, da zadnjenavedeni niso pristni in verodostojni. [...] Tako je Izvršilni odbor menil, da bi moral zadevni član osebja v primeru objektivnih okoliščin, ki vzbujajo dvome o pravici do navedenega povračila, o tem vsaj obvestiti upravo. [...]

120 [...] torej izhaja, da je ECB menila, da računi, ki jih je predložila tožeča stranka, niso bili ustrezni za namene povračila stroškov za inštrukcije, ne da bi ji formalno naložila odgovornost za dejstvo, da niso bili pristni in verodostojni. [ECB] je v sklepu o odpovedi pogodbe o zaposlitvi v bistvu sankcionirala zgolj malomarnost, ki je po njenem mnenju za uslužbenca finančne institucije posebej resna. Ta sklep torej ne vključuje nikakršne ugotovitve krivde tožeče stranke z vidika kaznivega dejanja goljufije, na katero se je nanašala preiskava v kazenskem postopku (glej v tem smislu ESČP, 25. avgust 1987, Englert

proti Nemčiji, CE:ECHR:1987:0825JUD001028283, točka 39), in se umešča v okvir avtonomije, s katero razpolaga uprava pri pravni opredelitvi disciplinske kršitve v primerjavi s kazenskim pregonom, ki se nanaša na ista dejstva.“

- 77 Ker pa ti točki vsebujeta natančen povzetek vsebine točk od 29 do 32 spornega sklepa o odpovedi pogodbe o zaposlitvi, iz njiju ni razvidno nikakršno izkrivljanje tega sklepa.
- 78 Poleg tega iz teh istih točk izhaja, da v nasprotju s tem, kar trdi pritožnik, nepristnost računov za inštrukcije ni bila bistveni razlog za odpoved njegove pogodbe o zaposlitvi, ker ECB navedenega sklepa, kot je Splošno sodišče poudarilo v navedeni točki 120, ni oprla na tako nepristnost, temveč na malomarnost pritožnika, ki jo je štela za posebej hudo.
- 79 Poleg tega, čeprav je Splošno sodišče v točki 124 izpodbijane sodbe ugotovilo, da je zavrnitev Izvršilnega odbora, da ponovno odpre postopek po tem, ko je izvedel za ustavitve preiskave o računih za inštrukcije brez nadaljnjih ukrepov, temeljila zlasti na dejstvu, da je državno tožilstvo potrdilo, da oseba C ni bila uradno registrirana in da davčna številka na njenih računih ni resnična, iz take ugotovitve – ki, kot je razvidno iz točke 24 iste sodbe, izhaja iz dopisa državnega tožilstva, naslovljenega na ECB 30. aprila 2019 in evidentiranega 15. maja 2019 istega leta – ni očitno razvidno nobeno izkrivljanje in niti to, da je Splošno sodišče ta dopis napačno razlagalo.
- 80 Nazadnje, v skladu z ustaljeno sodno prakso je domneva nedolžnosti splošno načelo prava Unije, ki je določeno v členu 48(1) Listine. To načelo je kršeno, če sodna odločba ali uradna izjava, ki se nanaša na obdolženo osebo, vsebuje jasno izjavo – brez pravnomočne obsodbe – da je zadevna oseba storila zadevno kaznivo dejanje. V tem okviru je treba, kot je Splošno sodišče pravilno opozorilo v točki 118 izpodbijane sodbe, poudariti pomen izbire izrazov, ki jih uporabijo javni organi, pa tudi posebnih okoliščin, v katerih so bili ti izrazi uporabljeni, ter narave in okvira zadevnega postopka (glej v tem smislu sodbo z dne 18. marca 2021, Pometon/Komisija, C-440/19 P, EU:C:2021:214, točka 62 in navedena sodna praksa).
- 81 Kot je prav tako navedlo Splošno sodišče v točki 123 izpodbijane sodbe, je namen domneve nedolžnosti prav prepričati, da bi javni organi posameznike, zoper katere je bil kazenski pregon opuščen, obravnavali kot krive kaznivega dejanja, ki se jim je pripisovalo (ESČP, 28. junij 2018, G.I.E.M. S.R.L. in drugi proti Italiji, CE:ECHR:2018:0628JUD000182806, točka 314).
- 82 Poleg tega iz sodne prakse Evropskega sodišča za človekove pravice izhaja, da domneva nedolžnosti ni samodejno kršena, če je oseba spoznana za krivo disciplinske kršitve zaradi istih dejanj kot tistih, na katera se je nanašala prejšnja kazenska obtožba, ki se ni končala z obsodbo. Pod pogojem, da ne zatrjujejo kazenske odgovornosti te osebe, imajo disciplinski organi pristojnost in sposobnost, da neodvisno ugotovijo dejstva v zvezi z zadevami, ki so jim predložene (sodba ESČP z dne 13. aprila 2021, Istrate proti Romuniji, CE:ECHR:2021:0413JUD004454613, točka 59).
- 83 Kot pa je Splošno sodišče ugotovilo v točkah 120 in 125 navedene sodbe, iz spornih sklepov ne izhaja nobena ugotovitev krivde za kaznivo dejanje goljufije, ki je bilo predmet kazenske preiskave, tako da navedeno sodišče s tem, da je v točkah 121 in 125 iste sodbe ugotovilo, da s sprejetjem spornih sklepov ni bila kršena pravica pritožnika do domneve nedolžnosti, ni napačno uporabilo prava.
- 84 Ob upoštevanju teh elementov je treba tretji pritožbeni razlog zavrniti.

Četrty pritožbeni razlog

Trditve strank

- 85 Pritožnik s četrtem pritožbenim razlogom, ki se nanaša na točke od 139 do 146 izpodbijane sodbe, trdi, da je Splošno sodišče napačno zavrnilo četrty tožbeni razlog, ki se je nanašal na kršitev člena 8.3.7 Pravil za zaposlene in načela nepristranskosti. Najprej, Splošno sodišče naj bi napačno uporabilo pravo s tem, da je razsodilo, da disciplinska komisija ni ravnala nerazumno in pristransko, ker je preverila trditve pritožnika, da je imel navado plačati račune v gotovini, medtem ko je bilo pravno vprašanje, ki bi ga Splošno sodišče moralo preučiti, ali je določeni postopek tej komisiji dovoljeval, da opravi ta preverjanja. Splošno sodišče pa naj bi moralo ugotoviti, da ni bilo tako, saj se je pooblastilo, ki ga je prejela navedena komisija, nanašalo le na račune za fizioterapijo in lekarniške blagajniške listke.
- 86 Pritožnik dodaja, da je bila navedena komisija pristranska, da njegov osebni spis ni mogel razkriti informacij in da sodna praksa, ki jo je navedlo Splošno sodišče, ne podpira preudarkov, ki jih je podalo. Nazadnje, Splošno sodišče naj bi izkrivilo spis, ker naj dejstvo, ki ga je to sodišče navedlo v točki 141 izpodbijane sodbe, in sicer da je njegov prejšnji svetovalec dvomil, da se z vsakim plačilom osebi B ujema eden od dvigov gotovine, v spornih sklepih ne bi bilo navedeno, ter naj bi s svojo obrazložitvijo nadomestilo obrazložitev disciplinske komisije s tem, da je navedlo druge razloge od tistih, ki so vodili to komisijo. Iz tega naj bi sledilo, da so bili računi za inštrukcije zbrani z bistveno kršitvijo postopka in naj bi pomenili nezakonite dokaze.
- 87 ECB trdi, da ta pritožbeni razlog ni utemeljen.

Presoja Sodišča

- 88 Pritožnik s četrtem pritožbenim razlogom v bistvu trdi, da je bil postopek, ki ga je disciplinska komisija uporabila za zbiranje računov za inštrukcije kot dokazov, nezakonit in da ti računi niso bili pridobljeni pravilno, kar je v skladu s sodno prakso, navedeno v točki 53 te sodbe, v okviru pritožbe dopustno.
- 89 Vendar v delu, v katerem pritožnik s temi trditvami Splošnemu sodišču očita, da ni presojalo niti tega pravnega vprašanja niti tožbenega razloga, ki je bil vložen pred njim, s temi trditvami ni mogoče uspeti.
- 90 Iz točke 145 izpodbijane sodbe namreč nedvoumno izhaja, da je Splošno sodišče nujno štelo, da je bilo tej komisiji dovoljeno pregledati njegov osebni spis in izvesti preiskave v zvezi s tem spisom, ter da je bil postopek, ki ga je uporabila za zbiranje računov za inštrukcije, zakonit.
- 91 V zvezi s tem je treba na eni strani opozoriti, da je obrazložitev Splošnega sodišča lahko implicitna, pod pogojem, da zadevnim osebam omogoča, da se seznanijo z razlogi, iz katerih njihove trditve niso bile sprejete, in Sodišču, da razpolaga z dovolj elementi za izvedbo nadzora, kar je v obravnavani zadevi podano (glej v tem smislu sodbo z dne 9. marca 2017, *Ellinikos Chrysos/Komisija*, C-100/16 P, EU:C:2017:194, točka 32 in navedena sodna praksa).
- 92 Na drugi strani v nasprotju s tem, kar trdi pritožnik, pri tej obrazložitvi pravo ni bilo napačno uporabljeno.

- 93 Čeprav se je namreč mandat disciplinske komisije res nanašal na račune za fizioterapijo in lekarniške blagajniške listke, kot je navedel pritožnik na prvi stopnji, je Splošno sodišče zlasti v točkah 136 in 145 izpodbijane sodbe pravilno ugotovilo, da je naloga te komisije, da na podlagi Pravil za zaposlene razišče in ugotovi dejstva kar najbolj natančno, da poda mnenje o njihovi resničnosti, da presodi njihovo težo in da predlaga morebitno sankcijo. Za izpolnitev te naloge pa navedena komisija lahko potrebuje dostop do osebnega spisa zadevne osebe.
- 94 Poleg tega Splošno sodišče s takimi ugotovitvami v nasprotju s tem, kar trdi pritožnik, nikakor ni nadomestilo obrazložitve disciplinske komisije.
- 95 V preostalem je razvidno, da pritožnik zgolj ponavlja trditve, ki jih je navedel pred Splošnim sodiščem, ne da bi natančno pojasnil, zakaj naj bi to napačno uporabilo pravo s tem, da jih je zavrnilo, in da želi tako doseči, da Sodišče ponovno presodi dejstva in dokaze, kar pa ni v njegovi pristojnosti v okviru pritožbe, kot izhaja iz sodne prakse, navedene v točki 53 te sodbe, razen v primeru njihovega morebitnega izkrivljanja.
- 96 Nazadnje, pritožnik v delu, v katerem navaja tak očitek izkrivljanja, v nasprotju z zahtevami sodne prakse, navedene v točki 73 te sodbe, ne navaja natančno elementov, ki naj bi jih Splošno sodišče izkrivilo, niti *a fortiori* ne dokaže morebitnih napak pri analizi, ki naj bi jih to storilo.
- 97 Zato je treba četrti pritožbeni razlog zavrniti.

Peti pritožbeni razlog

Trditve strank

- 98 Pritožnik s petim pritožbenim razlogom trdi, da je Splošno sodišče napačno uporabilo pravo, ker je zavrnilo šesti tožbeni razlog, ki se je nanašal na očitne napake pri presoji. Poleg tega, da naj bi bili točki 163 in 164 izpodbijane sodbe napačni iz razlogov, navedenih v utemeljitev tretjega pritožbenega razloga, naj bi Splošno sodišče v točkah 165, 166 in 173 navedene sodbe napačno uporabilo pravo, ker je pritožnik dokazal, da ECB ni upoštevala številnih dokazov, zlasti izjav njegove soproge in hčera. Pritožnik dodaja, da Splošno sodišče v nasprotju s tem, kar je navedeno v točki 160 navedene sodbe, ni zagotovilo učinkovitosti sodnega nadzora, zagotovljenega s členom 47 Listine, ker ni opravilo celovitega nadzora glede resničnosti dejstev in dokazne vrednosti dokazov, ni preverilo njihove vsebinske pravilnosti, zanesljivosti in koherentnosti ter ni opravilo poglobljene preučitve navedenih dokazov.
- 99 ECB trdi, da je ta pritožbeni razlog nedopusten in vsekakor neutemeljen.

Presoja Sodišča

- 100 Kot je razvidno iz točk od 158 do 162 izpodbijane sodbe, ki se v okviru te pritožbe ne izpodbijajo, je Splošno sodišče šesti tožbeni razlog prekvalificiralo tako, da se ne nanaša na očitne napake ECB pri presoji, vsebovane v obrazložitvi spornega sklepa o odpovedi pogodbe o zaposlitvi, ampak na to, da je zadnjena navedena nepopolno preučila okoliščine zadeve, storila napake pri presoji dokazov in napačno uporabila pravo. Splošno sodišče je namreč ocenilo, da je taka sprememba kvalifikacije potrebna, ker je moralo v skladu z zahtevo po učinkovitosti sodnega nadzora, zagotovljenega s členom 47 Listine, med drugim, kot je razvidno iz točke 160 izpodbijane sodbe, opraviti celovit

nadzor glede resničnosti dejstev, preveriti vsebinsko pravilnost navedenih dokazov, njihovo zanesljivost in koherentnost ter opraviti celovit nadzor glede presoje dokazne vrednosti dokumenta in temeljito preučiti dokaze.

- 101 Splošno sodišče je v okviru preučitve tega tožbenega razloga v točkah 163 in 164 izpodbijane sodbe zavrnilo očitke pritožnika, da ECB ni upoštevala ustavitve kazenskih pregonov v zvezi z računi za inštrukcije brez nadaljnjih ukrepov, pri čemer se je ta očitek prekrival s tretjim in sedmim tožbenim razlogom, ki sta bila razglašena za neutemeljena. V točkah 165 in 166 navedene sodbe je izpostavilo, da čeprav je pritožnik trdil, da ECB ni upoštevala njegovih izjav in izjav njegove družine, ker je štela, da računi inštruktorice C niso bili pristni in verodostojni, je s tem zgolj ponovil svoje izjave in izjave svoje soproge, podane med upravnim postopkom, ne da bi pojasnil, zakaj naj bi ECB storila napako pri presoji, ker jih ni štela za prepričljive in je navedla, da ni predložil dokaza, ki bi te izjave utemeljeval. Poleg tega je Splošno sodišče v točki 173 navedene sodbe ocenilo, da pritožnik ne more uspeti s trditvijo, da ECB ni upoštevala dejstva, da stanje enega od njegovih otrok ni bilo takšno, da bi se moral za organizacijo inštrukcij seznaniti s kontaktnimi podatki osebe C.
- 102 Najprej, v delu, v katerem pritožnik v pritožbi napotuje na trditve, navedene v utemeljitev tretjega pritožbenega razloga, da bi izpodbijal točki 163 in 164 izpodbijane sodbe, je treba te trditve zavrnilo iz analognih razlogov kot tistih, ki so navedeni v točkah od 72 do 84 te sodbe.
- 103 Poleg tega je treba v delu, v katerem pritožnik graja točke 165, 166 in 173 izpodbijane sodbe, ker naj ECB ne bi upoštevala številnih dokazov, kot so njegove izjave in izjave njegove družine, navesti, da pritožnik razen teh izjav, na katere se splošno sklicuje, ne pojasnjuje, katere dokaze naj bi domnevno predložil ECB ali Splošnemu sodišču in ki naj jih to ne bi upoštevalo. Poleg tega je očitno, da pritožnik s temi trditvami zgolj ponavlja trditve, ki jih je podal pred Splošnim sodiščem, in želi v resnici doseči, da bi Sodišče ponovno presodilo dejstva in dokaze ter vrednost, ki jim jo je pripisalo Splošno sodišče, kar pa, razen v primeru izkrivljanja, ni predmet nadzora Sodišča, kot izhaja iz sodne prakse, navedene v točki 53 te sodbe. Pritožnik pa se v okviru tega pritožbenega razloga na tako izkrivljanje ne sklicuje.
- 104 Nazadnje, čeprav pritožnik trdi, da Splošno sodišče ni izvedlo popolnega nadzora, ki bi ga v skladu s sodno prakso, navedeno v točki 160 izpodbijane sodbe, moralo opraviti, v pritožbi navaja zgolj splošno trditev, ne da bi pojasnil, na katere točke navedene sodbe naj bi se ta nanašala, in razvil pravno utemeljitev v zvezi s tem. V skladu s sodno prakso, navedeno v točki 25 te sodbe, pa je treba v pritožbi natančno navesti grajane dele sodbe, katere razveljavitev se predlaga, in pravne trditve, s katerimi se ta predlog posebej utemeljuje, sicer zadevni pritožbeni razlog ni dopusten. Iz tega sledi, da je treba tako trditev zavreči kot nedopustno.
- 105 Glede na te preudarke je treba peti pritožbeni razlog zavrnilo.
- 106 Ker noben od pritožbenih razlogov ni bil sprejet, je treba pritožbo v celoti zavrnilo.

Stroški

- 107 Člen 184(2) Poslovnika Sodišča določa, da če pritožba ni utemeljena, o stroških odloči Sodišče. Člen 138(1) tega poslovnika, ki se v pritožbenem postopku uporablja na podlagi njegovega člena 184(1), določa, da se plačilo stroškov na predlog naloži neuspeli stranki.

108 Ker je ECB predlagala, naj se pritožniku naloži plačilo stroškov, in ker ta s pritožbenimi razlogi ni uspel, se mu naloži, da poleg svojih stroškov nosi tudi stroške ECB.

Iz teh razlogov je Sodišče (prvi senat) razsodilo:

1. Pritožba se zavrne.

2. DI poleg svojih stroškov nosi tudi stroške Evropske centralne banke.

Podpisi